

**UCHWAŁA NR XLVIII/284/18
RADY MIEJSKIEJ CIECHOCINKA**

z dnia 21 maja 2018 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na wezwanie Państwa Emilii i Mariana Grabowskich, reprezentowanych przez radcę prawnego Sebastiana Jankiewicza, do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr XXXIX/487/02 z dnia 10 października 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w granicach administracyjnych miasta Ciechocinka (Dz. Urz. Woj. Kuj-Pom. z 2002 r. Nr 131 poz. 2556)

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875, poz. 2232 oraz z 2018 r. poz. 130), art. 52 § 4 oraz art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wg stanu prawnego obowiązującego przed dniem 01 czerwca 2017 r. (Dz.U. z 2016 r., poz. 718, poz. 846, poz. 996, poz. 1948, poz. 2103 oraz poz. 2261) w związku z art. 17 ust.2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 935) uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpoznaniu wezwania Państwa Emilii i Mariana Grabowskich, reprezentowanych przez radcę prawnego Sebastiana Jankiewicza, do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr XXXIX/487/02 z dnia 10 października 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w granicach administracyjnych miasta Ciechocinka (Dz. Urz. Woj. Kuj-Pom. z 2002 r. Nr 131 poz. 2556) Rada Miejska Ciechocinka postanawia nie uwzględnić wezwania.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Ciechocinka, zobowiązując go do przekazania pełnomocnikowi Państwa Emilii i Mariana Grabowskich, niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przewodniczący Rady Miejskiej

/-/ Marcin Zajączkowski

UZASADNIENIE

Państwo Emilia i Marian Grabowscy, reprezentowani przez radcę prawnego Sebastiana Jankiewicza, wystąpili do Rady Miejskiej Ciechocinka z wezwaniem do usunięcia naruszeń przepisów prawa w uchwale nr XXXIX/487/02 z dnia 10 października 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w granicach administracyjnych miasta Ciechocinka. Skarga zawiera zarzuty odnoszące się do konkretnych rozwiązań przyjętych w planie, a skarżący zarzucają naruszenie art. 10 oraz art. 18 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zarzuty skarżących polegają przede wszystkim na braku w planie rozgraniczenia terenów o różnych funkcjach lub różnych zasadach gospodarowania, nieprecyzyjnego nazwania przeznaczenia terenów, niewyznaczenie intensywności zabudowy, niewyznaczenia terenów wyłączonych z zabudowy kubaturowej, braku spójności planu z zapisami studium zagospodarowania przestrzennego, nieokreślenia lokalnych warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Wojewoda stwierdził zgodność z prawem wymienionej uchwały, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego i stała się aktem obowiązującym.

W odniesieniu do wskazanych przez Państwo Mariana i Emilię Grabowskich zastrzeżeń, co do zgodności obowiązujących ustaleń planu z przepisami ustawy w oparciu o którą plan został sporządzony (tj. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym) należy stwierdzić:

Ad.1. Brak definicji sformułowania „przeznaczenie uzupełniające” w słowniczku planu nie przesądza o naruszeniu prawa. Utrwalone orzecznictwo w tym zakresie bowiem nie wypowiada się jednoznacznie. W sprawach nie określonych w planie może mieć bowiem zastosowanie wykładnia językowa (słownikowa), a słownik języka polskiego pojęcie „uzupełniać” definiuje jako czynić zupełnym, kompletnym.

Ad. 2. Podobnie należy potraktować brak definicji zabudowy mieszkaniowej apartamentowej. Zgodnie z wykładnią językową jako apartament to luksusowe mieszkanie lub pomieszczenie w hotelu. Interpretacje w tym zakresie jest więc możliwa, a zgodnie z orzeczeniem WSA w Poznaniu z dnia 25 października 2012 r. IVSA835/12 Burmistrz, który przygotowuje projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i przeprowadza całą procedurę, jako twórca polityki przestrzennej gminy jest podmiotem jak najbardziej uprawnionym do dokonania autointerpretacji uchwalonego przez Radę planu w zakresie oceny rozwiązań architektonicznych z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Ad.3. W obecnym prawodawstwie w zakresie planowania przestrzennego nie stosuje się pojęcia linii rozgraniczające orientacyjne. Art. 10 ust. 1 pkt 2 traktuje o liniach rozgraniczających tereny dróg i ulic publicznych jednak nie przesądza czy mają to być linie jednoznaczne czy orientacyjne. W odniesieniu do linii orientacyjnych został określony zakres tolerancji, a więc w jakim stopniu zostały one określone jednoznacznie.

Ad.4. Jeżeli plan ustala, że na całym obszarze można lokalizować zadania dla realizacji celów publicznych. To znaczy że na każdym terenie w określonych liniach rozgraniczających zadania takie mogą być realizowane. Jako jedyny warunek wynikający z interpretacji jest oczywiście zgodność z przepisami odrębnymi. Nie można zatem uznać że dla terenów tych nie zostały wyznaczone linie rozgraniczające.

Ad.5. Uzależnienie realizacji ustaleń planu od stanowiska innego organu po dokonaniu dodatkowych uzgodnień nie powinno stanowić ustaleń planu. Jednak w toku zmieniających się przepisów odrębnych, pierwszeństwo nad ustaleniami planu mają przepisy odrębne. Zatem jeżeli pomimo ustaleń planu zmienił się przepis odrębny, w którym nie ma odniesienia że nie ma on zastosowania do obowiązujących miejscowych planów i tak mają zastosowanie przepisy wyższego rzędu. Wynika to z hierarchii prawa i nie powinno być zawarte w ustaleniach prawa miejscowego.

Ad. 6. W planie określa się w zależności od potrzeb zgodnie z zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz linie rozgraniczające tereny tej infrastruktury. Każdy teren inwestycyjny musi posiadać możliwość zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną. Może to być określone jako przeznaczenie uzupełniające (dodatkowe) dla wyznaczonego liniami rozgraniczającymi terenu lub jako odrębne samoistne tereny określone liniami rozgraniczającymi.

Ad. 7. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym posługiwała się pojęciem „wskaźnika”. Jeżeli przyjąć za wykładnię językową, że wskaźnik to liczba wyrażająca procentowe zależności, uznać należy że takiej właśnie formie „liczbowej” wskaźnik ten powinien być ustalony w planie.

Ad. 8. W planie określa się w zależności od potrzeb tereny wyłączone spod zabudowy. Jeżeli plan takich terenów nie wyznacza można przyjąć, że nie zachodzi potrzeba wyznaczenia takiego terenu.

Ad. 9. Nie było ustawowego obowiązku zajęcia przez Radę Gminy stanowiska w sprawie spójności ustaleń miejscowego planu ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w formie uchwały. Warunek ten powinien być spełniony, a dowód w tym zakresie znajdować się w dokumentacji planistycznej. Nie można więc jednoznacznie stwierdzić że nie został on spełniony, skoro dokumentacja planistyczna nie została sprawdzona.

Ad.10. Określenie lokalnych warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu wynikające z art. 10 ust. 1 pkt 6. nie zostało w żaden sposób zdefiniowane w jaki sposób powinno być zapisane. Lokalne warunki

często wynikają z przepisów odrębnych np. konserwatorskich, ochrony przyrody czy uzdrowiskowych. W tym zakresie warunki te zostały określone.

Reasumując plan w obecnym kształcie może nie spełniać oczekiwań inwestorów i stanowić przeszkodę dla realizacji nowych przedsięwzięć budowlanych. Czym innym jest jednak brak aktualności, czym innym naruszenie prawa.

W ciągu 16 lat obowiązywania realizowane były inwestycje w oparciu o obowiązujące ustalenia, a Rada Miejska nie była wzywana do usunięcia naruszenia prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, po uzyskaniu opinii komisji stałych, Rada Miejska Ciechocinka postanowiła nie uwzględnić wezwania Państwa Emilii i Mariana Grabowskich, reprezentowanych przez radcę prawnego Sebastiana Jankiewicza.

Przewodniczący Rady Miejskiej

/-/ Marcin Zajązkowski